

ગાઝલ-રેશન. 87

ડ. વેળાપુરાની આબલી સેરી-સુરત.

બે આના

Copy Right by C. M. Shah

સાલ-૧૯૧૬

૩૭-૨૨૮

ગુજરાત વિદ્યાપીઠ ગ્રંથાલય

[ગુજરાતી કૉપીરાઈટ વિભાગ]

અનુક્રમાંક ૧૨૮-૨૮- બંગાલ

પુસ્તકનું નામ ગાઝલે રોશન

વિષય ૬૪૬૮:૪ ૩૬૮

M. S. Chaudhary

926

ગઝલ-રોશન.

નહિ-ગઝલ:-મેરા નન્નાસા દીલ:-તજે કંવાલી,
 જાનિ દિના ન હમકો સતાયા કરો.
 કબી બહેસે તશરીફ લાયા કરો,
 હુસ્ન તેરા અયે સનમ આખીર કના હો જાએગા.
 હમ પર તેરા નાજ હવ સબ પાકમે મીલ જાએગા.
 પ્યારી જોખનપે મત ઇતરાયા કરો.
 મયં અબી કમસીન હું દીલ્હારીકો કીયા જાનુ,
 મેરા નન્નાસા કલેજ હવ મયગમ ખવારીકો કીયા જાનુ.
 મેરા નન્નાસા દીલ ન દુખાયા કરો,
 એક બોસેકી અગર હીમ્મત હો તો દે દીજયે હુઝુર,
 બાદશાહી હુસ્નકી ખયેરાત કરના હવે જુઝર,
 હુસ્ને દવલત સે કુચ્છ તો લુટાયા કરો.
 સીફ બોસા મુનકે બીગે ઓર યું કહને લગે.
 ખયરાત બી દેના હવે તો ફીર કીયા તુમહે દેને લાગે,

1
II
 1926

17-5-1926

પ્રથમ પાઠ ગ્રંથાલોક (૨)

અયેસા બાત ન હમસે બનાયા કરો.
જરા જરામે બીગરતે હયં રૂઠે જાતે હયં,
હમેં રૂલાતે હયં અગયારકો હસાતે હયં,
જરા દીલમેં તો તુમ શરમાયા કરો.
હમેં તો રૂઠોગે અયે જા તુમરૂં મનાયેગે,
સીતમ જો હમપં કરોગે વોહ સખ ઉઠાયેગે,
મેરે પેહલુમેં ગર તુંમ આયા કરો.
હમારે ઇશકમેં જો મોત મારે જાવોગે,
લહદમે જાકે બી આરામ તુમ ન પાવોગો,
મેરે કુચેમે મત તુમ આયા કરો.

નર્થ-ગઝલ-મુખમ્મસ—

ક્યા ક્યા કરા ન ફાજે	સીતમગર કે સામને,
કુછબી ન સમજં દાનકો	ખાંનજર કે સામને.
નકશા ખીચયા ઉસ દીલે	મુજતર કે સામને,
અદા જો લડતે આયે થે	લશકર કે સામને.
કીસ મુહસં જાએગે વો	પયમખર કે સામને—ક્યા.
મહેમા જુલફિ દશતમે	હક નંબીકા હેફ,
કીન કીન મુસીબતોમેં	ફસાયા અલીકો હેફ.
તકલીફ કીસ તરાસં દી	આલૈ નબીકો હેફ,
પાની ન પીતે દેતે થે	હબને અલીકા હેફ.
ઝોર આપ-પાની પીતેથે	જરજર કે સામને—ક્યા.

અંતિમ પાઠ

(૩)

ભાંજે ભતીજ કલ લુએ ઉનકે ખરમલા,
જુઝ શુકર હકકે ઝોર ન થા કોઈબી ગીલા.
કપજે કો ચુમ ચુમતે કેહતીથી પેહ ટંગી,
ક્યા કહના હય શુભઅતે* ઇબને અલીકી વા.
યુ સરજુકુ તો દે કાઈ ખંજર કે સામને—ક્યા
જયનખ પુકારી ખયમેમેં અય ભાઈ મય શીદા,
ક્યા ધુપમેં ખડે હો ચલે આવ યાં ઝરા.
સુનતે થે જામકે જયનખે મગમુમકી સદા,
શાહ કહેતે થે દીખાકે લાહુ રૂપે પાકકા.
બાવગે યુંહી દાવરે મેહશર કે સામને—ક્યા

નર્થ ગઝલ-તજે-કન્વાલી-“શાને ખુદા.”

મુઝે અપના જલવા દિખાં કમલી વાલે,
તુ કુરકાકા નકશા મિટા કમલી વાલે.
લગી દીલકી મેરી છુજા કમલી વાલે,
મુઝે જામે વહલત પિલા કમલી વાલે.
મંચ ફકતા ગયા હિન્દમેં રહેતે રહેતે,
મુઝે દરપે અપને છુલા કમલી વાલે.
સમજલું કે દોનો જહાંમીલ ગયે હંચ અગર તું મુઝે મીલા હય,
હંચ ગરદિસમેં શમ્શો કમર આસમાં પર,
ન તુઝસા મિલા કોઈ દુસરા કમલી વાલે.
હય કાકુલ કમર એક અદના કરામત,
તેરી અય મેરે દિલરૂઆ કમલી વાલે.
મદીનમેં પલકાંસે બનરૂય કમલી વાલે.
હય અરમાં દિલી યહ પીઆ કમલી વાલે,

(૪)

મંચ ખાદિમ તું આકા મંચ બન્યા તું મૈલા;
મય કુર્યાન તુમપર સદા કમલી વાલે.
અહુદ વનતમેં તેરી પિન્હાં હય ખારે,
ન અહુમદ-અહુદસે જુદા કમલી વાલે.
કીઆ હકને પયદા જહાં તેરી ખાતિર
તું હય સલેહુલ અખીયા કમલી વાલે.
રિયાજહિજમેં અય તેરે વન અલમ હય,
મદીનેમે જલ્દી યુજા કમલી વાલે.

નઈ ગઝલ—કવવાલી—

સુલથા ચે ફરિરતોમે શાહે મદની આયા,
અહીહસે મિલનેકા નખિયોંકા નખી આયા.
કોહતુર હુવા રોશન એહમદ કી તજલ્લીસે,
સુસાકી જામાંપર જળ રબખે અરની આયા.
મુહે કુદરા ઝલાલતકા દુનિયાં મેં હુવા કાત્રા,
જળ ચર્ખે નુખુવત પર માહેમદની આયા.
પેહ્યાન કે હઝરતકો કેહદુંગા ચે મેહશર મેં,
સમરાઝ હુવે અફસા ધસ લુલ લુલૈયાં કે.
ઉસ્તાદે અજલ બનકર તુરે ચઝલી આયા,
અય તિશનાલખો દોડો ક્વસરકા ધની આયા.
મનસખ હુવે સારે દુનિયાકે કુતબ ખાને.
કુર્યાનકો લે લેકર-જળ ઉમ્મી લકમી આયા.
પોંહ્યા બે મેં જન્નતમે મિરઝા તો નિદા આઈ,
તાઝીમકો સખ ઉઠો મદદાહે નખી આયા.

(૫)

નઈ-ગઝલ—તજે-કન્વાલી—

જની જોખનયે મત ઇતરાયા કરે, કબી ખોદે-ખુદા ભીતો લાયા કરે.
અયરસે ઈસ દરજ ઉલફત દીલરૂમા અછછી નહી,
માન જાએ આશીકો કી ખદ દુઆ અછછી નહી;

અપને આશીક કો યુ' ન જલાયા કરે.-જની.
કયુ' હવાઈ ઉડ રહી હય રૂએ રોશન પર તેરે,
મય ન તડપુંગા જો છીટે આએ દામન પર તેરે.

જરા ખચકે ખંજર ચલાયા કરે.-જની.
સામને આતે હો મેરે હાલકર મુંહપર નકામ,
અયરસે પરદા નહી કીસ વાસ્તે આલી જતામ.

દેખો આશીકકા દીલ ન દુખાયા કરે.-જની.
ખાત કહેતા હું અગર માનો ઇસે અય મહેરમા,
એક તુમહો નાઝુકઝમા ચોર ફીર તુમ નવ જવાન.

કંહી સખકો એકલે ન જાયા કરે.-જની.
આશીકોકી લાગ હોતી હય ખુરી અય મેહલકા,
કાઈ આલીમ પાન જદુકા ન દે તુમકો ખીલા.

દેખો હરે એકકા પાન ન ખાયા કરે.-જની.

નઈ-ગઝલ—:કન્વાલી-એ-હીદાયત:-તજે ગઝલ—

ચલી તેજે અલી જો ચમકતી હુઈ,
લગી કુદને લાસે શીશકતી હુઈ.
કહા હયદરને જુતખાનેકો તુડવાકર સુસલમાં હો,
ગુનાહ જીતને કીયે આલીમ તુ ઉનપર અખ પસેમાં હો.
નહી તેગ ચલેંગી ચમકતી હુઈ-ચલી,
મકાતીલને કહા મજબ કયુલેંગે ન હમ તેરા.
જખાં કો થામલે કે દીલ જલને લગા મેરા.

(૬)

તેરી બાત હય કયસી લલકતી હુઈ-ચલી.
 મકાતીલસે કહા હયદરને બુતખાને કો તોડેગે,
 અગર જીંદા રહા તુજકો મુસલમા કરકે છોડેગે.
 ચુલી બાત ચે દીલમે ખટકતી હુઈ-ચલી.
 કીયે ફીર તીન હમલે કાફીરે બદખુને જલજલકર,
 ન કોઈ રાસ આયા હયદરે કરાર કે ઉપર.
 ગીરી તેગ ગીરેહમે અટકતી હુઈ-ચલી.
 લગાઈ તેગ ફીર હયદરને ઉસ બદકાર કે ઉપર,
 મકાતીલકે હુવે ટુકડે ગીરા ઉસદમ જમી ઉપર.
 રહી ખાક ચે લાશ તડપતી હુઈ-ચલી.
 હીદાયત આપકી માની સખી ઉન નેકબખતોને,
 પડા પથરેને લી કલમા ગવાદી હય દરખતોને.
 ગીરી કુફરે તેગ ચમકતી હુઈ-ચલી.

નઈ-ગઝલ-તજે-કબાલી—

સગે અરવદ ઓર બય-તુલ્લાહસે મીલતી હુઈ,
 રૂ બતયેગી રસુલુલ્લાહસે મીલતી હુઈ.
 ક્યું ન આલી મરતખા હો છત તેરી દરગાહકી,
 યેલી હે તુરે કલી-મુલ્લાહસે મીલતી હુઈ.
 ક્યું ન અય દીલ હો કે બે-ખુદ મેં કશં તેરા તરફ,
 હે તેરી તસ્વીર બય તુલ્લાહસે મીલતી હુઈ,
 હે. તેરી તસ્વીરમે જલ્લે જમા-લુલ્લાહ-કે,
 હે તેરી બાતે કલા-મુલ્લાહસે મીલતી હુઈ.

(૭)

કયુ ન હમ ઈસા કહેં ગુજકો સમે વાં બહે વાર,
હે તેરી હર શાન ૩૬૬નાસે મીલતી હુમ.
પી વોહ આતશ-ખેઝસાગર હો જુસી આગમેં,
હર લખત નારી ખલી-હુદનાહસે મીલતી હુમ.

નંદ ગઝલ-તર્જે-કબાલી:—

સાહા જલવા દીખાદો ખુદારા મુજે,
ગમે હીજ નહી હે ગવારા મુજે.
જાને વાલે તો ગયે ઇશ સાલબી મે રહે ગયાં,
હો જીયારત કીસ તરાહ મેરા મુકદ્દર સો ગયા.
ચેહી રંજે આલમને હે મારા મુજે-સાહા,
ખવાબ મે દીખલાકે મુજકો શકલ હીલ તડપા દીયા.
જાંહગી ભારી હે મુજકો લીજીયે ખીજમતમે ખુલા,
નહીં હીંદમે રહેના ગવારા મુજે-સાહા.
દેખીયે ઇન ગમકે હાથોસે મીલે કબતક નજાત,
દેખીયે ખુલવાયેગે કબતક મુજે વાલા શકાત.
હોગા હજરત કા કીસદીન નજરા મુજે-સાહા,
ખહેરે ઇસીયાં મેં હુ દુખા દો સહારા યા નખી.
જુઝ તમારે કોન કામ આતાહે વખતે બેકસી,
નજર આતા નહી હે કીનારા મુજે-સાહા.
ખોડ મુજકો નારે દોઝખ કીસલીયે મંજુર હો,

(૮)

મ્યાને મહેશર હાથમે જળ દામને પુર “નુર” હો.
બક્ષસવાએગા હકકા પીયારા મુજે-સાહા.

ગઝલે-ફકીર તર્જે-કબ્વાલી:—

જળ વો પુછેગા સંરે મહેસર બુલા કે સામને,
કયા જવાબે બુર્મ દેગે હમ ખુદાકે સામને.—૧
અય ફરીસ્તો સુએ દોઝબ પીછે મુજકો ખેંચના,
લે ચલો પહેલે હમારે પેશવા કે સામને.—૨
આપકા દામન હીલે ફીર કયું ન દોઝબ સર્હ હો,
સમઆ રોસન હા નહી સકતી હવાકે સામને.—૩
અબરે-રહેમન છાઇ હય ઓર ધુપ તો મુમકીન નહી,
નારકી કીયાતાબ હય નુરે-ખુદા કે સામને.—૪
યા ઇલાહી મય તો મુજરીમ હું મગર તું ચે બતા,
કયા ખતા કોઇ ચીજ હય તેરી અતા કે સામને.—૫
અબ તલક તો હીન્દ મે તું ને ગુલરી જાંઠગી,
ચલ ફકીર અબ રોજ એ ખયરૂલવરાકે સામને.—૬

ગઝલે-કબ્વાલી-જનાબ—બાહુદુઆ—

મહબુબ મેરે ચક્તા બે તું હય વોહી મંચ હું,
પરવાના સીક્ત ફર્યાં બે તુ હય વોહી મંચ હું.
અબ કીશલીયે અયે પીયારે ડાલા હય નકાબે તુન,
મક્નાં બી હટા દેના બે તુ હય વોહી મંચ હું

(૯)

મકકાર થે મકકે ફે-ફાર થે વોહ શારે,
 ઇશલામ દીયા ફયલા જે તું હય વોહી મંય હું.
 મહેશ્મ નહિમમત શે ખાફી કોઈ રહે બનએ,
 હીલ લાહે ઝલક નુરી જે તું હય વોહી મંય હું.
 જે તેરી મોહબતમે મહેબુબ મેરે મીટ જાય,
 મંય કિયુના હિસે ગકસ. જે તુ હય વોહી મંય હું.
 હો ખાફિયા પે કુછ તો અબ લુકકરમ મવલા,
 હય નુર તેરા મુજમય જે તુ હય વોહી મંય હું.

ગઝલે-ફખ--તર્જે-કબાલી—

યે તકાઝા હય કીસીકા ઇલિતિજ પરદેમે હો,
 પરદા દારોંકે તવસ્મુલકી દુઆ પરદેમે હો.
 નાઝબી પરદેમે હો અય જાં અદા પરદેમે હો,
 લુકકી જે બાત હો બેહરે ખુદા પરદેમે હો.
 તેરે સહકે ચારાગર ખુલને ન આએ રાઝે ઇશક,
 મેં મરીઝે ઇસ્ક હું મેરી હવા પરદેમે હો.
 તુમકો પેહચાંને હકીકત મે વો આંખે હે કહાં,
 યે તુમ્હી જનોકે કયા ઝાહીર હો કયા પરદેમે હો.
 કયું પસંદ આએ બતા હિસકો ખુલા નામ મેરા,
 યા ઇલાહી મુદ્દતોં તક જે રહા પરદેમે હો.
 મેરા દાવઆ હય કીસી સુરતસે છુપ સકતા નહી,
 વો અગર ઝાહીરમે હો અય, “ફખ” યા પરદેમે હો.

(૧૦)

નઈ-ગઝલ :-કંવાલી એ-મુસંવીર:-

અલસતોડી બાંસરી સખીરે કીસીને મોહે સુનાકે મારા,
 લગાંક કાલુ બાંસાકા ફનદા લટોંકી લટમે કંસાકે મારા.
 અલસતો ગર તું ન ફેલતા ન મેં કાલુ બાંસા ફેલતા,
 ન કરતા તુ મુઝે પયદા ન મયં તુઝકો ખુદા ફેલતા.
 અલસતોડી બાંસરી સખીરી ઉસને મોહે સુનાકે મારા,
 કલત હયે સખ જગ જમે મોહમ્મદ ઉસીને પ્રેમા પદાંકે મારા.
 સુના હય કાલી કમલ્યાવાલા અરબકે આશી ફરઆનવાલા.
 કે લા ઈલાહકા મગ જગતકો ઉસીને કલમા પદાકે મારા.
 પુછેગા જગ ખુદા મુઝસે કે અગે કાસીદ,
 ઉસ વકત તું કીયા લાગેગા જ્યાં પર એગે કાસીદ.
 અચકા હય તેરે સામને જો બરસ રે મીમબર,
 ઈસીને નયના દીખાકે મારા ઈસીને મોહે સુનાકે મારા.
 મયં અઝ કહંગા મેરે મચલા મેરે સરવર,
 કીયા કીયા ન કીયા નાલ કીયા ખૂબસા રોયા.
 ઈતનેમે મુસંવીર જરા રહેમ જો આયા,
 કઈ જતકી તસવીરે મેરે સામને લાયા.
 ફલને લગા યુસકે હંચ, રે ઈસા હંચ ચે મુસા,
 મયને કલા ઈતમેસે કીસી પર નાહી શએદા.
 જગ સામનેકી ઉસને શખીહે શહે વાલા,
 એ સાખતા ઉસ વકત જ્યાંસે મેરી નીકલા.
 ઈસીને ગમ મેં કંસા કે મારા,
 લગી જો લેતે બલાએ, ઉસકે લગા વોહ હસહંસકે પીછે લટને.
 તો મયં લગી પછયાં ઉસકે પડને, તો ઉસને સુખડા દીખાકે મારા,
 અલસતોડી બાંસરી સખીરી કીસીને મોહે સુનાકે મારા.

ગઝલ-હકીમ-ગઝલ-કન્વાલી-

મગદુમ અલી એહમદ, તેરી કલીયરકી નગરીયાં આંખોમેં ખસી હે,
 હુખીયા હું અણોત લીગેં, પીઆ મોરી, ખખરીયા, અખ જન ચલી હે.
 નયના તોરે મનવારે હેં, આઝ દિલમેં, ઉમંગ હે, કયા સાખીરી રંગ હે,
 કયું ન મયં દતિરાકિ સખીરી મોરી. ચુદરીયા સાખીરને રંગી હે.
 દુવારે જે તેરે આકિ, દીયે ઘીંકે જલાંકિ, ખીપનકો સુનાકિ,
 ખુશ હેકિ ચકાકિ, તેરે રાગમેં ચદરયા, યેલ મનમે ખસી હે.
 સાખીર પીયા મુજકો તો તેરી આસ લગી હે, ગો દુખ ચલી હે,
 મજબાનસે અખ પાઝ લગાદે મોરી નૈયા, તુમ હકકે વલી હે.
 દસ ખીસ સખીયાંયે ખુરી, એક સખી હું, જે દુવારે ખરી હું,
 ઇન મધકે દાનોસેં મોરી ભગદે ગગરીયા, કયુ દેર લગી હે.
 જાહે હેં હકીમ આજ, સુનો જનનાંયે કલીયર. મગદુમ કે દરપર.
 ચલ દેખ સખી અખ તુ કલીયરકી નગરીયા, કયા ધુમ મચી હે.

ગઝલ-ઇશક-તજે-કન્વાલી-

કાસીદા લા દે ખખર યાર કે આ જાને કી,
 જાન જાતી હય ચલી લીગરમે દીવાનેકી.
 આપ આવે ન કબી, ખત ન કેતાખત ભેજે.
 સેંકડો રાહા દેખાત મુજે તરસાને કી.
 તુ મીલે ગયેરેસેં મએ આંખોસે અપને દેખુ,
 હયેક શદ હયેક કે અસ જા હએ મર જાનેકી.
 અએ શયાહા બહેરે ખુદા કુછ મુજે તદખીર ખતા,
 ઇઆ ઉસે લાકે મીલા, ઇઆ મુજે લે જાને કી.
 ગીદીયાં જારી પે મેરે, કોઈ રહેમ નહી મુજ પર લાતા,
 જખ તલક ચશમે મેરી, ખુન હએ ખરસાનેકી.

(૧૨)

નહ, ગઝલ-“મેરે ખાલીક દીખાદો-તજે-ઠન્વાલી.

મેરે ખાલીક દીખાદો મદીના મુઝે,

ગમે હીજર સે મુસકીય હય જના મુઝે.

ચડાહય આઘ્યે ગમકા ખુમાર મુદતસે,

બરગે અપ્પ હું મેં અરક બાર મુદતસે.

જીગર બના હય મેરા દાગ દાર મુદતસે,

તડપ રહા હય દીલે બેકરાર મુદતસે.

નહી અચ્છા મેરે હકમે જના મુઝે.

ન મોત આતી હય ન મુઝકો ચેન જને મે,

પડા હુવા હુ ગમો દર્દ કે સરીને મે.

ચેહી હય એક અપ્પ અરમાં મેરે સીને મે,

બુધાએ મુઝકો રસુલે ખુદા મદીને મે.

કોઈ અયસા બતાદો કરીના મુઝે.

મખે આલમમે જુદાર્દ કે ગમ ઉઠતા હુ,

ફસાના ગમે હીજરા કાહે સુનાતા હુ.

નખીકી યાદ જગ આતી હય લોટ બતા હુ,

મે અરક પીતા હુ એર રંજે ગમકો ખાતા હુ.

ન તો ખાના ખુસ આહે ન પીના મુઝે.

લરઝ રહા હય ચેહ મુઝરીમ હિસાબકે ડરસે,

છુપાએ મુઝકો સહેલી કરમકી આદરસે.

ચે અર્જ હય મેરી હરદમ હબીબે દાવરસે,

અચ્ચા રહું તપીસે આશ્તાબ મહેસર સે.

લગા બોફસે આને પસીના મુઝે.

(૧૩)

તડપ રહા હય દીલે જાર દર્દ કુરકતસે,
 ન અયશ સે મુઝે મતલબ ન કામ રાહતસં.
 ચેહી ગીલા હય મુઝે બાર બાર કીસમતસં,
 કીસી બરસ ન મુસરરીફ હુવા ઝીયારતસં.
કોઈ અયસા ન આયા મહીના મુઝે.

—: કેવાલી, અશફાક:-તજે ગઝલ.

જાત લા પરવા હય મૌલા તુજકો પરવા હી નહી,
 મરને વાલે મર ગએ તુને તો પુછા હી નહી.
બાગે-જન્નતસે નીકાલા જખકે હવાસે જુદા,
 તોઆ તોઆ જખ મુની આદમકી તોઆ હી નહી.
 ચાહ મે મુસુકે ગીરે કહેલાએ લોગોંકે ગુલામ,
 ખીક ગએ બાજરમે તુને ખરીદા હી નહી.
 ઝીકરીયાફે હલકપે તો હાય આરા અલ ગયા,
 લોગ કહેતે હંય કે મારા તુને મારા હી નહી.
 પેટમે મજલીફે યુનુસ ને કહા જખ અલઅમ્મા,
 કયમ બેદા સુન રહા જપસા કે સુનના હી નહી.
 હઝરતે અયુબકા કીડો ને સખ તન ખા લીયા,
 લોગ કહેતે હંય તમાસ ચે તમાશા હી નહી.
 તસ્તમે રખખા ગયા જખ કાટકર યુદ્ધયા કા સર,
 કયસી આંખે ફેરલી ગાયા કે દેખા હી નહી.
 તુરપર **મુસા** નઆ જજવા હમારા દેખતે,
 આર **મહમદસે** કહા તુમસે તો પરદા હી નહી.
 વાહ વાહ અશફાકે તુમને ખુબ લીખી હય ગઝલ
 શાહીચી મે હય અબીતક તેરા નામ હી નહી.

(૧૪)

ગઝલે નસિહત-તળે-કંવાલી—

કઇસે મૌલા ખુલાએ મદીને તુજે
 કીયા યાદ અલી ન નખીને તુજે
 ફાફલેવાલાકે પીઝ ક્યુ તરપતા હય ચહા
 અપને આમાલોપે કછ તુ ગોર કર અય મહુરગા
 કીયા સાથ તલી ન કીસીને તુજે—કયસે.
 ના કલી મસજીદમે જતા હય ઇમાદત કે લીઝ
 શીર ખુલાએ ગે નખી કયસે જયારત કે લીઝ
 રહે સૌથ ચહ ખારા મદીને તુજે—કયમે,
 કીસ લીઝ આએ મહમદ-મુસલતફા ઇમદાકે
 જખ ખુરે આમાલ હો કયમે સુન ફરીયાદકા
 લગે સમરસે આને પસીને તુજે—કયસે.
 ક્યું તુજે મારા પતનને આર હીફ્તાનને
 શૌધને અરમાનને આર મારા આનો આનને
 ચેહી હસરતે દગી ન જીને તુજે—કયમે.
 કીયા ગરજ હય સાકીએ મસરકેકે ખુલાએ નેત તુજે
 એક પીપાલા આએ ઝમ ઝમકા પીલાએ નેત તુજે
 પડે ખુન કે આંસુ હી પીને તુજે—કયસે.
 ના ફાઇ થામે ન પકડે ના પતન રોકા કરે
 અપને આમાલોસે હરફમ ચહા પડા ચીખા કરે
 કીયા યાદ ન તરે નખીને તુજે—કયમે.
 જુદમ કરકે ગર ચહાસે તું વહા પર જાયગા
 સુમને રોજેપે ચુપ હોકર ખરા શરમાએગા
 કયસે મૌલા લગાએગે સીનેસે તુજે—કયમે.
 ના કરી હસકી ઇમાદત ના પઠી તુને નમાજ
 ના કીયા કુછ ગોર મગત કયમા રોજા આર નીયાજ
 કુવા ધીયાન ચેહ લીલમે કલી ન તુજે—કયસે.

(૧૫)

નહ, ગઝલ-તર્જો-કન્વાલી—

શહેર મહીને વાલે અસાંયા, દરસન ખીન તરસાયા, શહેર મહીને વાલે
નુરકી કમલી મુખ પર પાયા, અલ્લી બલ્લી શકલ દીખાયા
કીયું અખીયન ખીન તરસાયા, શહેર મહીને વાલે
રાતકો માનો નીદ ન આયા, મોઢા તોરા હીજ સતાયા *
પ્રાયુ મુરખ ખીન તરસાયા, શહેર મહીને વાલે
દર પર તોર આયા રે સાયા, ખાલી ન દામન નથા રે સાયાં
મળીયા મુગદ ન પાયાં, શહેર મહીને વાલે

અંગીત બહાર-ગઝલ—“સનમની શોધ”—

હુયે હય આશીકે હમ ઉસ સનમ પર, કે જીસને દુનીયાંકો હય બનાયા,
ગઈ ભટકતે યે ઉત્ર સારી મગર વોહ પ્યારા નઝર ન આયા.
હુવે મુસલમાં વહાબનકે હાશીજ કુરાન પઢ પઢ જનમ ખીતાયા,
પઢા હય શાશનર બને હય પંડીત ન દીદ ઉઝકા જરા ખીપાયા.
હુય ઇસાઈ જહાંકે અંદર તોગઢકે ગીરજામે સર ઝુકાયા,
જેનમતમે બી હમને દુંડા વહાં કીસીજ નહીં દેખાયા.
બના સમાજ વ આર્યાભાઈ ક્રીમેશન દીલમેં રહા સમાયા,
હરેક મઝહબમેં જનત લાશા કહાં હયે ખેડા શકલ સુરાયા.
ગયા વ કાશીમેં જનકે હેરા પતા લગાનેમે દીલ લગાયા,
પ્રયાગ ગંગા વ ગામતીમેં ત્રીવેણી જનકર કે મેં નહાયા.
જપે હય મંતર વ તંત્ર સારે યે શોર મરઘટમેં જાં મચાયા,
સનમકો દુંડા લશમ લગાકર જટાકે શિર પર તો હય બઢાયા.
હમેશા યારો રહા શીકરમે નમોહ દુનીયાસે હય છુટાયા,
પરાયે ધનમેં વ સ્ત્રીમે હરેક જનીબકો દીલ લુભાયા.
ન કુછબી કીયા જહાંમેં આ કર મેં જન્મ અપના તથા ગુમાયા,
મીઠા સનમ વોહ હમારે દીલમેં-દીલી કે અંદર રહા સમાયા

(૧૬)

નઈ-ગઝલ-તજ્જે-કન્વાલી—

મસ્તામ કા ઝંડા આલમમે ગડવા દીયા કમલી વાલેને,
કામમે ભુતોંકો કલમએંદી પડવા દીયા કમલી વાલેને,
ધુવટ નેં અપનો ચેલરેસે સરકા દીયા કમલી વાલેને,
દીખલાકે જમાલ એક આલમકો તડપા દીયા કમલી વાલેને
જાળ ચેલરે એ અનવર કમલીસે ચમકા દીયા કમલી વાલેને
ગોયાકે ખુદાકો એપરદા દીખલા દીયા કમલી વાલેને.
કયું શીક હો રોઝે જમાલમકો બુલબુલએંમે સખ દરયાં અખતો,
જસ વકતકે અખરે રહેમતકો ખરસા દીયા કમલી વાલેને.
દે દેકે શરાબ દાવતકો ઓઝમે મીટા ફર કમરતકો,
વા જલવાએ હક નસ ઉમ્મતકો દીખલા દીયા કમલી વાલેને.
આશકકો દીલસે પુછો ઝરા વો કદકી ફાતન વો રૂપકી જાયા,
દીખલાઈ કબી નેખાકી અદા તડપા દીયા કમલી વાલેને.
કયા નીગાહેને ગુલથે સદલેઅલા જસરાસે ગુજરે શહેહુદા,
બોલ કુચાબી અપની ખુશ્યાસે મેલકા દીયા કમલી વાલેને
રો રો કે કબી તો હાઝ મે ને કે કબી મોહો સારામે,
અદલાહસે અપની ઉમ્મતકો અખશવા દીયા કમલી વાલેને.

સંસાર નૌકા—રાગ-ગઝલ-કન્વાલી—

મહેશીલમેં ઝુમતા ને જામે શરાબ આયા,
સુઝી વોહ મસ્તીયા કે શયખર ન ખાખ આયા.
અઉરોંકો દેખતે થે પરદા ઉઠા ઉઠા કર,
હમ પર નજર ને આઈ મુંહ પર નકાખ આયા.
છુપકે રકીબસે વોહ આયે તો મુંહસે નીકલા,
કોટસે છુપકે છુપકે મેરા ગુલાખ આયા.

વાંચવા લાયક પ્રખ્યાત થયેલી વાર્તાઓ

ગજરામાફની વાર્તા (જુમાનીતીનો પુત્ર)	૦-૮-૦
સદેવંત સાવળીંગ (આઠ લવની વાર્તા) ...	૦-૮-૦
બરાસ કસ્તુરી (ભેદી બનાવથી ભરપૂર) ...	૦-૮-૦
શ્રી ચરીત્રની વાર્તા (શ્રીઓની કપડલીલા)	૦-૮-૦
બોલતો પલંગ (અદ્ભુત વાર્તા) ...	૦-૮-૦
માન મુસાફરી (માન પ્રત્નોની વાર્તા) ...	૦-૧૨-૦
પત્ની કે પીશાચ... ..	૦-૮-૦
ખુની કોણ ? (દીરેક્ટીવ વાર્તા) ...	૦ ૮-૦
બીરબલ બાદશાહ મોટી (હાજર જવાબી વાર્તા)	૦-૧૨-૦
રાજા લીરધરી (સચીત્ર વાર્તા) ...	૦-૮-૦
મુ'બઇની ઘોઘાણી	૦-૧૨-૦
વરધેલી વીણા	૦-૧૨-૦
લલનાની લીલા અર્થેના રમણી રહસ્ય ...	૦-૧૨-૦
સોળ વર્ષની સતી તે નવ વર્ષનો પતી (૨૦ ભાગ પુરા) ૧	૦-૦
સુરતીલાલ નોવેલ (૧૬ ચીત્રો પાકું સોનેરી પુકું) ૧-૮-૦	

ફરેક બુકો વી. પી. પોપ્ટથી રવાના કરવામાં આવશે
માલ મંગાવનારાઓએ પોતાનું સરનામું હંમેશાં ચોખ્ખાં
અક્ષરે લખતાં રહેવું. ફરેક માલની કીમત ઉપર પોપ્ટજ
વી. પી. અર્થ વધુ—બીજા કોઈપણ પુસ્તકો માટે પુછો.

શા. ચુનીલાલ મગનલાલ બુકસેલર.

રાણીતળ વ.-સુરત.

સુરત બરાનપુરી બાગ, બાજવાળા પોળ, અનાવિલ લોન્ગની બાજુમાં
આવેલા શ્રી "અનાવિલ બુક" પ્રી. પ્રેસમાં એવિન્ડજ
દાલાબાઈ નાયકે છાપ્યું.

